

3. negyedév / 2026.09.06. - 2026.09.12.

11 / Adni, ajándékozni és adakozni A nagylelkűség hat rád

Adakozni – igen vagy nem?

„Ezért arra kértük Titust, aki nálatok az adománygyűjtést elkezdte, hogy térjen vissza hozzátok, és vigye azt jó véghez.” (2Korinthus 8:6, NLB alapján)

Hogy érzed magad, amikor valaki adományt kér tőled?

Általában mi az első gondolatod ilyenkor?

Mire van szükséged ahhoz, hogy szívesen adj?

Hogyan érintenek a gyülekezetekben elhangzó adománygyűjtési felhívások?

Mi alapján döntöd el, mire adsz pénzt, és mire nem?

Milyen szerepet játszik számodra a bizalom, az átláthatóság és az adománygyűjtés célja?

Mikor adtál legutóbb úgy valamit, hogy közben valóban jó érzésed volt?

Gazdagon megajándékozva

„Ezért ahogyan mindenben bővelkedtek: hitben, igében, ismeretben, minden igyekezetben és a tőlünk rátok áradó szeretetben, úgy ebben az adakozásban is legyetek bőkezűek.”
(2Korinthus 8:7, HUNB)

Inkább gazdagnak vagy inkább szegénynek érzed magad?

Mi alapján válaszolsz erre?

Pál nem a pénzt vagy a vagyont említi elsőnek. Hitről, ismeretről, lelkesedésről és hűségről beszél. Mi lep meg ebben?

Miről érzed azt, hogy Isten ajándéka?

Milyen emberek, képességek, lehetőségek vagy tapasztalatok tartoznak számodra a gazdagságodhoz?

Mi az, amit ezek közül könnyen szem elől tévesztesz a hétköznapiakban?

Szánj rá egy pillanatot, és írd le három dolgot, amiért hálás vagy!

A gazdagság láthatóvá válik

Hogyan folytatnád ezt a mondatot: „Mivel ennyi mindent kaptam, ...”?

Mi születhetne abból, amit kapsz?

„Mivel ilyen gazdagon megajándékoztattatok, ... szeretném, hogy ebben a gyűjtésben is kitűnjetek nagylelkűségetekkel.” Vagy: „Tegyétek most láthatóvá ezt a gazdagságot azzal, hogy segítitek a jeruzsálemi gyülekezetet.” (2Korinthus 8:7, NLB és HFA alapján)

Hogyan válhat láthatóvá a gazdagság anélkül, hogy valaki felvágna vele?

Mit tudnál elérni a pénzeddel, az időddel, a képességeiddel vagy a figyelmekkel?

Nézd meg újra, mit érzel ajándéknak! Mit tudnál ebből megosztani másokkal?

Hogyan tudnál ma nagylelkűen cselekedni úgy, hogy az nem feltétlenül kerül pénzbe?

Te döntesz

„Nem parancsként mondom ezt... Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből.” (2Korinthus 8:8; 9:7, HUNB alapján)

Mit vált ki belőled az, amikor Pál azt mondja: „Nem kötelező adnod. Dönts el te magad!”?

Hogyan befolyásolja ez az adakozási szokásaidat?

Mikor adsz szívesen és önként?

Mikor érzed úgy adakozás közben, hogy nyomást gyakorolnak rád?

Milyen különböző indítékokat ismersz magadban az adásra: együttérzés, hála, kötelességtudat, elismerés iránti vágy, bűntudat, öröm...?

Kevesebbet ér egy adomány, ha nem jó érzésből születik?

Mikor lehet akár hasznos is, ha az ember rendszeresen vállal egy meghatározott összeget adakozásra?

Mire van szükséged ahhoz, hogy szabad és felelős döntést tudj hozni?

Hol adsz önként és szívesen még a vártnál is többet?

A szeretet nagylelkűségben mutatkozik meg

„Ez egy lehetőség arra, hogy bizonyítsátok szeretetetek valóságát.” (2Korinthus 8:8, NLB alapján)

Szerinted az igazi szeretet látható?

Ha igen, miből lehet felismerni?

Hogyan lehet az adakozás a szeretet kifejezése?

Miből lehetne észrevenni, ha valaki valóban szeretetből adakozik?

Ha valaki nem adakozik, az azt jelenti, hogy nem szeret?

Miből lehet észrevenni, hogy valaki valóban segíteni akar, vagy inkább csak jó színben szeretne feltűnni?

Hogyan válhatna ma kézzelfoghatóvá egy ember iránti szereteted?

Azt adni, ami lehetséges

„Mert ha megvan a készség, aszerint kedves az adomány, amije kinek-kinek van, nem aszerint, amije nincs. Ugyanis azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságotok; hanem legyen egyenlőség.” (2Korinthus 8:12–13, HUNB)

Előfordult már, hogy több időt, pénzt vagy energiát adtál, mint amennyi jót tett neked?

Hogyan jutottál el odáig?

Mit tanultál ebből a tapasztalatból?

Jól érezni magad, vagy másokra figyelni és mellettük lenni – hogyan találod meg az egyensúlyt a saját szükségleteid és mások szükségletei között?

„A jókedvű adakozót szereti Isten. Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiárassza rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségesséssel rendelkeztek, és bőségben éljetez minden jó cselekedetre.” (2Korinthus 9:7–8, HUNB)

Mi az, ami különösen megragad ebben a szövegben?

Mit jelent számodra „jókedvűen adni”?

Hogyan véd ez a szöveg egyszerre a nyomástól és attól, hogy túlterheld magad?

Kinek tudnál ezen a héten kézzelfoghatóan jót tenni azzal, amid van, anélkül, hogy közben túlterhelnéd magad?